

D. 19/2016

Yargıtay/Hukuk No: 182/2012
(Lefkoşa Dava No: 3908/2011)

YÜKSEK MAHKEME HUZURUNDA.

Mahkeme Heyeti: Ahmet Kalkan, Gülden Çiftçioğlu, Bertan Özerdağ

İstinaf eden: Limasol Sigorta Ltd., Girne
(Davacı)

ile

Aleyhine istinaf edilen: No. 1- Mahmut Kuday, Lefkoşa
No. 2- Mehmet Pehlivan, Lefkoşa
(Davalılar)

A r a s ı n d a .

İstinaf eden namına: Avukat Batuhan Halim adına Avukat Tutku Candaş

Aleyhine istinaf edilen namına: Avukat Talat Kürşat ve Avukat Akan Kürşat adına Avukat Çağdan Eryılmazlar

Lefkoşa Kaza Mahkemesi Yargıcı Fatma Şenol'un 3908/2011 sayılı davada, 9/11/2012 tarihinde verdiği karara karşı, Davacı tarafından yapılan istinaftır.

K A R A R

Ahmet Kalkan: Bu istinafta, Mahkemenin kararını, Sayın Yargıç Bertan Özerdağ okuyacaktır.

Bertan Özerdağ:

İstinaf Eden/Davacı bundan böyle sadece Davacı, Aleyhine İstinaf Edilen/Davalılar ise sadece Davalılar olarak

anılacaktır. Davacı, Alt Mahkemenin 9.11.2012 tarihli ret ve iptal emrine karşı bu istinafa dosyaladı.

İSTİNAFA İLİŞKİN OLGULAR

Davacı, KKTC'de usulüne uygun olarak kayıt ve tescil edilmiş bir limited şirket olup, yetkili makamlar tarafından sigortacılık faaliyetinde bulunmak üzere yetkilendirilmiştir. Davacının sigortalısı olan Ebru Kunduracı'ya ait CA 322 plakalı araca, 11.12.2006 tarihinde Lefkoşa - Magosa Anayolunda seyir halinde iken Davalı No. 2 yönetimindeki Davalı No. 1'e ait EC 588 plakalı aracın çarpması ile hasarla neticelenen bir trafik kazası meydana gelmiştir.

Davacı, Emare No. 1 Hasar Tazminat Makbuzu mukabilinde (Mavi 29) 2,117.15 TL ödeyerek sigortalısı olan Ebru Kunduracı'yı tazmin etmiştir.

Davacı, sigortalısını tazmin etmiş olmasına binaen mezkur hasarı rücu etmek amacıyla, Lefkoşa Kaza Mahkemesinde istinafa konu davayı ikame etmiştir. Davadaki unvanda Davacı "Limasol Sigorta Ltd. (Sigortalı Ebru Kunduracı'yı tazmin etmiş olması dolayısıyla) Orhaneli Sokak No. 10,Girne." olarak yer almıştır.

Davalılar Müdafaa Takririnde ön itiraz olarak, Davacının haksız fiile bağlı olarak, tek başına ve/veya bu şekilde dava ikame etme hak ve/veya dava sebebinin ve/veya statüsünün olmadığı iddiasını ileri sürmüşlerdir.

Alt Mahkemede taraflar ön itiraz duruşması yapmışlar ve hitapta bulunarak bu hususta hukuki argümanlarını ileri sürmüşlerdir.

Tarafların hukuki argümanlarını dinleyen Alt Mahkeme, Davalıların ön itirazını haklı bularak davayı ret ve iptal etmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ

Davacı istinafında 4 istinaf sebebi ileri sürmekle birlikte, istinafını 2 başlık altında toplamıştır. Davacının istinaf sebepleri aşağıda belirtilmiştir:

- 1. Muhterem Alt Mahkeme, Davacının sigortalısı adına dava açma hak ve yetkisinin bulunmadığı hususunda bulgu yapmak ve davayı ön itirazlara binaen ret ve iptal etmekle hata yaptı.**
- 2. Muhterem Alt Mahkeme, sigortalısının zarar-ziyanını talep etme hakkının Davacıya Emare No. 1 Belge ile temlik edilmiş ve/veya rücu hakkı devredilmiş olmasına rağmen, Davacının talepte bulunmaya hakkı olmadığına bulgu yapmakla hata yaptı.**

TARAFLARIN İDDİA VE ARGÜMANLARI

Davacı Avukatı istinafındaki hitabında, özetle: Davacının sigortalısını tazmin ederek zarar-ziyanını talep etme hakkını rücu yolu ile devraldığını, Davacının sigortalısını tazmin etmiş olması nedeniyle elde edilecek zarar-ziyanın Davacı Sigorta Şirketinin hakkı olduğunu, yasal mevzuatta bu yönde talepte bulunulmasına engel bulunulmadığını iddia ederek, Alt Mahkemenin hatalı karar verdiğini iddia etmiştir.

Davalı Avukatı ise istinafındaki hitabında, özetle: Fasıl 148 Haksız Fiiller Yasası'nın 16. maddesine istinaden, haksız

fiilin devredilemeyeceği kuralından hareketle, Davacının sigortalısı adına dava açma hak veya dava sebebinin bulunmadığını iddia ederek, Alt Mahkemenin doğru karar verdiğini iddia etmiştir.

İNCELEME

Her iki istinaf sebebi bağlantılı olduğu cihetle birlikte ele alarak incelemeyi uygun gördük:

- 1. Muhterem Alt Mahkeme, Davacının sigortalısı adına dava açma hak ve yetkisinin bulunmadığı hususunda bulgu yapmak ve davayı ön itirazlara binaen ret ve iptal etmekle hata yaptı.**
- 2. Muhterem Alt Mahkeme, sigortalısının zarar-zıyanını talep etme hakkının Davacıya Emare No. 1 Belge ile temlik edilmiş ve/veya rücu hakkı devredilmiş olmasına rağmen, Davacının talepte bulunmaya hakkı olmadığına bulgu yapmakla hata yaptı.**

Davacı, sigortalısı Ebru Kunduracı'yı tazmin ederek Mavi 29'da görülen Emare No. 1 İbranameyi temin etmiştir. Bu husus taraflarca ihtilaf konusu değildir.

Davacı bu İbranameye istinaden, 11/12/2006 tarihinde Davalının bir haksız fiil eylemi ve/veya kusur ve ihmal ile vuku bulan kaza neticesinde Davalıların, Davacının sigortalısı olan Ebru Kunduracı'yı zarar-zıyana düçar bıraktığı iddiası ile Davalılar aleyhine istinafa konu davayı dosyalamıştır. Mezkûr davada Davacının unvanı şöyle belirtilmiştir:

"Davacı: Limasol Sigorta Ltd. (Sigortalı Ebru Kunduracı'yı tazmin etmiş olması dolayısıyla) Orhaneli Sokak No. 10, Girne."

Davacı Sigorta Şirketi, sigortalısını tazmin etmiş olması sıfatı ve/veya dolayısıyla bu davayı dosyalamıştır. Davalılar, Müdafaa Takririnde, Davacı Sigorta Şirketinin bu kazadan dolayı Davalılar aleyhine dava açma hak ve yetkisinin olamayacağını ileri sürmüş, Alt Mahkeme de bu itirazı haklı bularak davayı ret ve iptal etmiştir.

Davacı davasında sigortalısı Ebru Kunduracı ile arasında kasko sigorta anlaşması olduğunu beyan ve iddia etmektedir. Kasko sigorta, zorunlu üçüncü şahıs sigortasına ilaveten ve ona ek olarak, sigortalının bir kaza yapması ve/veya kazaya sebebiyet vermesi halinde oluşacak zararları karşılamak amacıyla yapılmaktadır. Kasko türü sigorta ile, sigorta şirketi, sigortalının kusuru ile verdiği tüm zararları da karşılamaktadır. Buna rağmen uygulamada, kasko türü sigortalarda, sigortalı kazanın meydana gelmesinde kusursuz veya karşı tarafa nazaran daha az kusurlu olması halinde, sigortalının zararını karşılayan ilgili sigorta şirketi, sigortalıdan ibraname temin edip bu zararı karşı taraftan elde etme hususunda yasal yollara başvurmaktadır. Bu davanın konusu da, ibraname temin eden sigorta şirketinin, zararını karşıladığı sigortalısının bu zararını kusurlu taraftan talep etmesidir. Tarafların mutabık kaldığı ibranameyle sigortalı zararını talep etme hakkını sigorta şirketine bırakmaktadır. Bu istinafın konusu da, kasko sigortası ve sigortalının zararının karşılanması ile düzenlenen ibranamenin sigorta şirketine verdiği haklardır.

Fasıl 333 Motorlu Araçlar (Üçüncü Şahıs Sigorta) Yasası'na göre, sigorta şirketinin sigortalı ile arasındaki anlaşma bir

poliçeye dayanmaktadır. Yargıtayın Yargıtay/Hukuk No. 47/2009 D. 23/2012 sayılı kararda belirttiği gibi, sigortalı ile sigorta şirketi arasındaki kasko poliçesi ile, sigorta şirketi bir bedel karşılığında (sigorta primi) bir kazadan dolayı sigortalının uğrayacağı ve/veya uğradığı hasarı ödemeyi taahhüt etmektedir.

Yargıtayın yukarıda sözü edilen kararında, konuyla ilgili şunlar belirtilmektedir:

"Huzurumuzdaki meselede Davacı, aracını kazalara karşı kasko sigorta olarak sigortalamış, sigorta şirketi de poliçedeki şartlara bağlı olarak meydana gelecek hasarı ödemeyi taahhüt etmiştir.

Sigorta poliçesinde, sigorta şirketi, belli bir bedel karşılığında kaza nedeniyle oluşacak hasarı ödemeyi taahhüt ettiğine göre,..."

Belirtilenlerle bir kasko sigorta poliçesi, ödenen prim karşılığında sigortalının uğrayacağı hasarın ödenmesinin taahhüt edildiği bir nevi tazmin (**contract of indemnity**) sözleşmesidir.

Yukarıda belirtilen sigortalı ile sigorta şirketi arasındaki poliçeye dayanan anlaşma ve uygulamanın hukuktaki karşılığı nedir? Bu konuda tarafların istinafta ileri sürdükleri hukuki terimlerin açıklamasını yaparak meseleyi incelemeye devam ederiz.

Temlik (**assignment**), bir hakkın temlik alan kişiye devredilmesidir. Bir hakkın temlikle devredilmesi ile temlik alan kişi (**assignee**), tabiri caiz ise temlik eden kişinin

(assignor) ayakkabılarının içine girmektedir (to be placed in his position).

KKTC mevzuatında temlik ilişkisini düzenleyen bir kural yoktur. Mevzuatımızda temliği engelleyen tek kural ise Fasıl 148 Haksız Fiiller Yasası'nın 16. maddesidir. Bu madde aynen şöyledir:

"16. The right of any remedy for, and any liability in respect of, any civil wrong shall not be assignable otherwise than by operation of law."

Bu kural, bir haksız fiil ile ilgili talep, sorumluluk veya herhangi bir çare arama hakkının, yasalarca öngörülmedikçe temlik edilemeyeceğini veya devredilemeyeceğini düzenlemektedir. Davalının ön itirazı ve 2. istinaf sebebi bu kurala dayanmaktadır.

Rücu hakkı (subrogation) ise hukukta, haksız fiilde dava hakkının devredilemeyeceği kuralının bir istisnası olarak kabul edilmektedir. Bu husus **Clerk and Lindsell on Torts 21. Edition** isimli eserin 5-69 paragrafında belirtilmiştir:

"Exceptions and non-assignability"

5-69

There are three exceptions to the general rule that rights of action in tort are not assignable;; thirdly where an insurer has paid under an indemnity policy the loss sustained by the assured, he is subrogated to the latter's rights even though those rights are in tort."

(Haksız fiilde dava açma hakkının temlik edilemeyeceği kuralının üç istisnası vardır...

Üçüncü olarak, sigorta şirketinin tazminat poliçesi altında sigortalının uğradığı zararı ödemesi halinde sigortalının hakkını rücu ettiği kabul edilir.)

Hukukta rücu hakkı, 18. Yüzyılın sonundan itibaren İngiliz Mahkemeleri ve doğal adalet ve nisfet hukuku tarafından tazmin sözleşmelerinin de aralarında olduğu birçok hukuki ilişkide kabul görmüş olup bu yolla sigorta sözleşmelerine bağlanmıştır. MacGillivray on Insurance Law 13. Edition para. 24-001'de bu konu şu şekilde açıklanmaktadır:

"By the close of the eighteen century the English courts of law and equity had come to recognise rights of subrogation in a number of seperate legal relationships, one of which was the contract of indemnity. This is how rights of subrogation attached to insurance contracts."

Rücu hakkı ile haksız fiille konu tazminat talep hakkının temlik edilemeyeceği kuralından ayrılmadan, doğal adalet ve nisfet hukuku çerçevesinde sigortalısını tazmin eden sigorta şirketine hak tanınmaktadır. Bu husus, **Colinvaux's Law of Insurance 10th Edition Chap. 11-004**'de aşağıda belirtildiği şekilde ifade edilmektedir:

"Subrogation as classified by the House of Lords developed, therefore, as an amalgamation of common law and equitable principles. The later fusion of law and equity did not eliminate the equitable origins of the doctrine, and their Lordships emphasised that the doctrine of subrogation continues to confer rights upon the insurer which are recognised solely by equity."

(Rücu, ortak hukuk ve doğal adalet ve nisfet hukuku kurallarının amalgamesi olup bu doktrin ile sigorta şirketine nisfet hukuku tarafından tanınan haklar verilmektedir.)

Aynı şekilde bu husus Halsbury's Laws of England 3.Edition Vol. 14 referanslı eserde paragraf 1141'de de belirtilmiştir:

"1141. Doctrine of subrogation. Where one person has a claim against another, a third person is, in certain circumstances, allowed to have the benefit of the claim and the remedy for enforcing it, although it has not been assigned to him, and he is then said to be subrogated to the rights of the first person (m) ."

(Rücu ile ilgili doktrine göre, zarara uğrayan bir kişinin zarara sebebiyet veren bir kişi aleyhinde talepte bulunma hakkının zararı karşılayan 3. bir kişiye (sigorta şirketine) temlik edilmemesine rağmen, 3. kişinin (rücu edilen sigorta şirketinin) talepten faydalanmasına izin verilmesi ile talepte bulunma hakkı olan kişinin (zarara uğrayan sigortalının) hakkının 3. kişiye rücu edildiği kabul edilmektedir.)

Sigorta şirketinin rücu yolu ile elde edeceği haklara rağmen haksız fiil talebinin sigortalı tarafından yapılmasının doğru uygulama olduğu kabul edilmektedir. Bu husus Colinvaux's Law of Insurance 10th Edition para 11-001'da ifade edilmektedir:

"While the effect of subrogation is to confer upon the insurer the rights of the assured, it must be borne in mind from the outset that the proper claimant against the third party is the assured; as a result, the subrogation action must be brought in the name of the assured."

(Rücu ile sigorta şirketine zarar-ziyan ile ilgili haklar verilmiş olmasına karşın, zarara sebebiyet veren bir kişi aleyhindeki haksız fiil taleplerini yapmaya uygun kişi sigortalıdır. Bu nedenle yargısal işlem ve dava sigortalı tarafından başlatılması ve yürütülmesi gerekir.)

Bu husus bağlayıcı olmamakla birlikte **K.Chellaram & Sons (London) Ltd. and Others v. Overtania Shipping Company Ltd.** davasında da belirtilmiştir (**The Cyprus Law Reports 1982, Part I (CIVIL), sayfa 709.**):

"If once the claim is paid, then, as a matter of equity, the rights to recover against third persons pass from the assured to the insurer, although the legal right to compensation remains in the assured, and although actions at law must be brought in the name of the assured and not of the insurer-see LONDON ASSURANCE CO. v. SAINSBURY and KING v. VICTORIA INSURANCE CO."

(Zarar bir defa ödenmişse, nisfet hukuku nedeniyle, zarar-ziyan ve tazminat ve dava açma hakları sigortalıda kalmakla birlikte, elde etme hakkı sigorta şirketine geçer.)

Neticede sigorta şirketi ile sigortalı arasındaki poliçe, bir "tazmin taahhüdü içeren sözleşme" (**contract of indemnity**) olarak kabul edilerek, bu sözleşmenin haksız fiilden oluşan zarar-ziyanı talep etme ve dava açma hakkını devralma yetkisi vermeyeceği öngörülmektedir.

Zararı tazmin edilen sigortalının, kusurlu taraf aleyhine dava açarak talepte bulunması halinde, bu talebe istinaden elde edilecek meblağın sigorta şirketi tarafından sigortalıya ödenen kadarlık kısmının bu talebin sonuçlanmasıyla sigortalı tarafından sigorta şirketine iade edilmesi gerekir. Bu konuda

yapılan atıf **Napier and Ettrick (Lord) v. Kershaw (1993) AC 29** davasındaki aşağıda belirtilen görüşe dayanmaktadır:

"My Lords, when an insured person suffers a loss he will be entitled to the insurance money and may also be entitled to sue for damages anyone responsible for the loss. For example, if a house is insured for £100,000 against fire and is damaged by fire to an extent exceeding £100,000, the insurance company will pay £100,000. If the fire has been caused by a negligent builder or some other contractual or tortious wrongdoer, the insured person will sue the wrongdoer for damages. If the house has been damaged to the extent of £160,000, the insured person will receive damages from the wrongdoer of £160,000. At that stage the insured person will have made a profit since he will have only suffered a loss of £160,000 but will have collected a total of £260,000 from the insurance company and the wrongdoer. A policy of insurance is however a contract of indemnity and by the doctrine of subrogation the insured person must pay back to the insurer the sum of £100,000. The insured person will then have made neither a loss nor a profit. This appeal requires consideration of the principles and application of the doctrine of subrogation."

(Bir sigortalı zarara uğrarsa zarara sebebiyet veren aleyhine dava açma hakkı vardır. Örneğin, bir ev 100 bin sterline sigortalı ise sigorta şirketi hasarın oluşması ile 100 bin sterlin ödemesi gerekir. Fakat oluşan zarar 160 bin sterlin ise sigortalının zarara sebebiyet veren aleyhine bu miktar kadar talepte bulunma hakkı vardır. Başlatılan davada bu miktarın elde edilmesi ile sigortalı sigorta şirketi ve zarar verenden toplamda 260 bin sterlin elde etmiş olacaktır. Buna karşın kasko poliçesi hasarın karşılanmasını öngörür ve rücu hakkı ile bu zararın sigorta şirketine iade edilmesi gerekir. Sigortalı 100 bin sterlini sigorta şirketine ödeyerek ne zarar ne de kar elde etmiş olur.)

Rücu hakkı ortak hukuktaki iki temel prensipten dayanak bulmaktadır. Bu husus MacGillivray on Insurance Law 13.th Edition Chap. 24'de belirtilmektedir:

"... This right is the corollary of two fundamental principles of the common law: (1) if a person suffers a loss for which he can recover against a third party, and is also insured against such a loss, his insurer cannot avoid liability on the ground that the insured has the right to claim against the third party; and (2) conversely, the third party, if sued by the insured, cannot avoid liability on the ground that the insured has been or will be fully indemnified for his loss."

Bu iki temel prensibin Türkçe tercümesi aşağıdadır:

- (1) Eğer herhangi bir kişi 3. kişilerden talep hakkı olan bir zarara uğramış ve bu zarar için sigortalı ise, bu kişinin sigorta şirketi zararın 3. kişiden talep edilebilme hakkı olduğuna istinaden sorumluluktan kaçınmaz, ve
- (2) Bunun aksi olarak da, 3. kişi sigortalı tarafından dava edildiğinde, sigortalının zararının tazmin edildiği veya ileride edileceği gerekçesi ile sorumluluktan kaçınılamaz.

Yukarıdaki prensipler, **Mason v. Sainsbury (1782) 3 KB 61** davasının kararında; **sigorta poliçesinin bir tazmin sözleşmesi olduğu, sigorta şirketi tarafından yapılan ödemenin uğranılan zararın haksız fiil tahtında ödenmediği, bu ödemenin zarara sebebiyet verenin haksız fiil sorumluluğunu ortadan kaldırmadığı** hususunda belirtilenlere dayanmaktadır. Bu prensip, ilgili kararda Lord Mansfield tarafından basit bir anlatımla şöyle ortaya konmuştur:

"The question, then, comes to this, can the owner, having insured, sue the hundred? Who is first liable? If the hundred, it makes no difference; if the insurer, then it

is a satisfaction, and the hundred is not liable. But the contrary is evident from the nature of the contract of insurance. It is an indemnity."

(Sorulması gereken, kim dava açacak, sorumlu kim olmalıdır? Sorumlu karşı taraftaki kişiler mi, o zaman bir fark yaratmaz, eğer sorumlu sigorta şirketi ise yapılan ödeme bir tazmin edilmedir ve karşı taraftakiler sorumlu değildir. Fakat tazmin anlaşmasının mahiyeti bunun aksini göstermektedir.)

Özetle rücu hakkı, bir kasko poliçesi altında (contract of indemnity) sigortalısını tazmin eden sigorta şirketinin, bu tazminatı, kusur ve ihmali ile zarara sebebiyet veren taraftan tazmin (right of action in tort) edilmesiyle elde edilecek tazminatı, sigortalısından geri alma hakkını kapsamaktadır. Bu hak bir temlik olmayıp, 3. kişilere karşı talepte bulunma ve dava açma hakkı olarak sigortalıda kalmaya devam etmektedir. Keza, sigortalı sigorta şirketi tarafından tazmin edilmesine rağmen, haksız fiil kuralları altında zarara sebebiyet veren kusurlu taraftan talepte bulunma hakkı bakidir. Sigortalı, sigorta şirketi ile arasındaki kasko poliçesine binaen zarara sebebiyet veren kusurlu taraftan elde edeceği haksız fiil talebine konu tazminatı sigorta şirketine vermekle yükümlüdür.

Yukarıda belirtilen prensipler ışığında, bu istinaftaki ihtilafa konu motorlu araçlar kasko poliçesi ile ilgili tazminat talep etme hakkının esasları şunlardır:

- 1- Sigorta şirketi ile sigortalı arasındaki kasko poliçesi, oluşacak zararın tazmini sözleşmesidir.

- 2- Sigortalının 3. kişi tarafından zarara uğratılması halinde, sigorta şirketinin sigortalısının zararını tazmin etme taahhüt ve yükümlülüğü bulunmaktadır.
- 3- Sigortalı dava açma ve çare arama hakkını **(right of action)** sigorta şirketine devredemez.
- 4- Sigortalı, kasko poliçesine (tazmin sözleşmesine) binaen, sigorta şirketi tarafından zararı ödenmesinden sonra, haksız fiile dayanarak tazmin edilme talebi ile zarara sebebiyet veren aleyhine dava açmakla yükümlüdür.
- 5- Davanın sigortalı tarafından açılması zorunludur.
- 6- Sigortalının zararının tazmin edilmiş olmasına veya ileride tazmin edileceğine istinaden, sigortalının zararına sebebiyet veren taraf, haksız fiil bağlamındaki sorumluluğundan kaçınamaz.
- 7- Sigortalı, zarara sebebiyet veren haksız fiil sorumlusundan elde edeceği tazminatı, sigorta poliçesine istinaden, ödenen miktar kadarını sigorta şirketine vermekle yükümlüdür.

Bu konudaki prensipleri belirledikten sonra, Alt Mahkemenin kararını ve kararındaki bulgularını inceleyelim:

Alt Mahkeme, huzurundaki davada biçimsel olarak yasal bir temlik (formal assignment) olup olmadığını incelemiştir. Davacı ve sigortalısı arasında imzalanan Emare No. 1 Belge, zararın Davacı tarafından karşılandığını gösteren bir belgeden daha fazla bir değere sahip değildir. Alt Mahkemenin huzurunda, sigorta sözleşmesine konu hakkın temlik edildiğine

dair bir olgu olmadığı cihetle, yasal bir temlik yapıлып yapılmadığını incelemesi hatalıdır.

Fasıl 148 madde 16'da açıkça haksız fiile konu talep hakkının devredilemeyeceği kuralı ışığında ve Haksız Fiiller Yasası'nda belirtilen istisna çerçevesinde herhangi bir yasanın buna cevaz vermediğinden hareketle sigortalının Davacıya dava açma hakkını devretme hak ve yetkisi yoktur. Kararda değinilen prensiplere göre Davacı, sigortalısına ödemiş olduğu sigortalısının uğradığı zararı telafi etmek ve elde etmek amacıyla, 3. kişiler aleyhine sadece sigortalısı tarafından bir yasal işlem başlatılabilir ve bu davanın sigortalısı tarafından başlatılması gerekir. Belirtilenlere göre Davacının, sigortalısı adına zararını tazmin etmiş olması sıfatıyla veya herhangi bir vasıfla dava açma hakkı yoktur.

Davacının sigortalısını tazmin eden sıfatıyla açılan davayı ön itirazlar muvacehesinde ret ve iptal eden Alt Mahkeme, farklı bir gerekçe ile sonuca ulaşmış olsa da Davacının dava açma hak ve yetkisi olmadığı cihetle davayı ret ve iptal etmekle hata yapmamıştır.

Davacının dava açma hakkı olmadığı cihetle, birinci istinaf sebebi ret ve iptal edilmiş olmasına ve kararda belirtilen prensiplere binaen, ikinci istinaf sebebinin incelenmesine gerek kalmamıştır.

Davacının her iki istinafı ret ve iptal edilir.

SONUÇ:

İstinaf ret ve iptal edilir. Masraflar Davacı tarafından Davalıya ödenecektir.

Ahmet Kalkan
Yargıç

Gülden Çiftçioğlu
Yargıç

Bertan Özerdağ
Yargıç

20 Mayıs 2016